

§§ 27 og 28 betyder, ligesom vore Domstole kunde spares for hele det golde Arbejde med Afgørelse af de vanskelige Døds-gave-Livsgavespørgsmaal, Arveforordningens § 30 medfører, jfr min Bog om Ejendomsretten S 258—59, 699—700. Det er meget betegnende, at *England*, hvor det praktiske Erhvervslivs Interesser altid har staaet i første Række som Ledestjerne for Lovgivningen, *ikke anerkender nogen Tvangsarveret*. Men medens Tvangsarverettens Ophævelse saaledes burde gennemføres i hele *Erhvervslivets Interesse*, burde der desuden indføres *særlige Arveregler for Landbrugsejendomme*. Jeg fremhævede allerede i 1929, at Lovgivningen burde gribe ind for at hindre *Arveprioriteter* i at tynge *som en Dødvægt paa Landbrugsejendomme*, til Skade for de *produktive Kræfter i Erhvervet*, jfr nævnte Værk S 258—9. Det har derfor været mig en Tilfredsstillelse at se, at det nye Tyskland nu i 1933 har gennemført en særlig Lov for Landbrugsejendomme under en vis Størrelse, efter hvilken Lov *der ikke af en afdød Landmands efterladte Formue maa udbetales Arv til andre Arvinger, saalænge der hviler Gæld paa Landejendommen, som en af Arvingerne skal overtage*, jfr Reichserbhofgesetz af 29 Sept 1933 §§ 34 og 35. Ogsaa en saadan Lov bidrager til Sanering af Landbrugsejendommene, og gaar i den rigtige Retning, nemlig *imod den overdrevne Pantegæld i Landejendomme*. Man vilde dog næppe i dette Land under de nuværende Forhold kunde gaa saa radikalt til Værks som nævnte tyske Lov; men man kunde maaske fastsætte en vis Grænse, f Eks 35 pr c af Ejendommens Værdi, som Maksimum for Arvebehæftelsen. Men selv dette vil det kunne blive vanskeligt at gennemføre under de nuværende Forhold. Jeg har derfor udskilt Reglerne herom i et særligt Lovforslag; der findes som et Tillæg til denne Betænkning, i Bilag 1. Hvis altsaa dette særlige Lovforslag ikke kan gennemføres, vil dets Skæbne ikke berøre Gældssaneringsloven, der er Hovedloven.

Men det er iøvrigt naturligt, at der under selve Gældssaneringen ses bort fra Arveprioriteter i de nødlidende Ejendomme, der praktisk talt allerede er anset for tabt.

Der er en anden vigtig Aarsag til Pantegældens overdrevne Omfang i Landbrugsejendomme foruden Arveprioriteterne, og det er de ofte uforholdsmæssig store *Sælgerprioriteter* i disse Ejendomme. Men *idetheletaget* kan det ikke nægtes, at *Pantehæftelsen i Landbrugsejendomme* af meget forskellige Aarsager, baade ved *Arveprioriteter*, ved *Sælgerprioriteter* og ved *Anskaffelsen af et altfor stort og kostbart Produktionsapparat*, i